

ماتر گارہ

Ketabton.com

ادبی ٹوٹی

آیان مرونڈ

ماتم ڪده

ڙباڙن او راتولوونڪي

آيان مڙوند

ڪتاب پڙندنه

د ڪتاب نوم:	ماتم ڪده
ڙٻارن:	آيان مڙوند
ڪمپوز:	په خپله ليڪوال
ڊيزاين چارڻ:	په خپله ليڪوال
بريڊناليڪ:	ayaansafi64@gmail.com
اڀيڪه:	0770159565
چاپ وار:	لومڙي
چاپ ڪال:	۱۴۰۲

د ڪتاب ٽول حقوق د ليڪوال سره خوندي دي

ڊالۍ

هغې ميني ٲه ڇي زه ورسره

ڊپره مينه لرم

اڀ!

د زړه ږه ځوځو ڪې مې

دومره مشڪو ځوځو

مه وهه

پرته له تا بل ځو پکې نه شې پيدا کولى!

گران دي، د هغه کس هيږول

چې د هغه لپاره دې

هر څوک او

هر څه هېر کړي وي!

د رنځورو خندا
د هغوی د اوښکو
نه چیره
د دردونکي وي

مینه لرل مه لیکئ!
مه یې وایئ!
بلکې ثابتوی یې!

هغه كس پسې خفه يم
چې فكر مې كاوه، رابه شي
او زما تنهائي ته به
د پاى ټكى كيږدي
لكن راغى، ولاړ او زما ژوند ته
يې د پاى ټكى كيښود!

ژوند وگړه او وخانده!
د هغه چا لپاره چې
ستا په خندا ژوند كوي
او ستا په ليدلو آرام پيدا كوي!

بيگا مې خوب ليده
چې بيرته راغلي وې
سهار چې ويښ
شوم صدقه مې ورکړه!

که چيرې پوی شوم چې
اوبنکې مې ستا د ژوند
گلاب ته اوبه ورکوي
نو زه به هميشه ژلم تر څو
ته ژوند وکړې!

خدايه!
خاطر مڀ غوڻبت
نه خاطرڀ
ما بد وويل
ڪه تا بد واوڀڊل!

ٽولڀ نڙي ته مڀ وويل
چڀ مينه ورسره نه لرم
مگر ڄان
ته ڄهه ووايم؟

اڀ!

اوس دڀ چڀ

هم ناڅاپه ووينم

خداي شته چڀ په ڪوم

آسمان ڪڀ الوزم!

اي! ڪله ڪله فڪر ڪوم

چڀ دا زړه

مي په نړۍ

ڪڀ تر ټولو

غمجن زړه دي.

اڀ خدايه!
نور ستا په دڀ نڙي ڪڀ په
هيڇا هم باور نشته، راځه!
يو ځاي قدم ووهو
سگرت زما او باران ستا

هغه څوڪ چڀ
هېڅڪله مڀ
يوازې نه پرېږدي
هغه ته يڀ!
اڀ خدايه مننه!

اڀ ڪاش!
خوشالي
هم لڪه مرگ
چڀ د ٽولو
په برخه وای!

نه پوهڀرم ولڀ؟
ڪله چڀ د خوشالي ڪيلي
پيدا ڪرم نو ژوند
خپل قلف بدل ڪري!

ڄومره بنه ده ڪنه!
چپ انسان هره ورڄ
له يو ڪس سره
مينه وگري، نه هره ورڄ له
يو نوي ڪس سره!

هپره به دپ ڪرم
اما هيڻڪله
به دپ ونه بڻيم!!!

ڄومره جالبه ده، ڪنه!؟
بنه پوهيزم چي تاته نه شم رسيدلي،
خو بيا دې هم ليوني يم!!!

بي علتہ مينه درسره لرم!
حڪه ڪومه مينه چي
علت ولري، يا خو ريا وي، يا احترام.

تا ڏمنه ڪري وه، چي هره شپه به دې
يادوم! يا ته بدله شوې،
يا ستاسو بنبار ڪي شپه نه راڻي!

ڪله چي تله نو راته ويڀ ويل،

تا هم بيايم!

ورته ومي ويل چپرڀ؟

ويڀ ويل: زما له ياده!

وخت وشو،

بي دليله مسڪا ڪوم!

بي ساري مينه ڪوم!

اڀ!

په ٻاران ڪي دواڙه گرڇو

خو فرق دومره دي

چي ته له يار سره

او زه له ياد سره!

اي!

ستا خندا

زما نيري ده،

نو تل خنده، گني

زما نيري به

ورانہ او ويچاره شي!!!

اڀ ڪاش!

ڇنگه مڀ ڇڀ له لاسه ووتڀ،

همداسڀ مڀ له زڙه هم وتلي وای!

اڀ!

نن يڀ راته پڀغور راڳر ڇڀ

ڪه مينه يڀ درسره لرلی!

نو نه به تلله!

يو ۾ هغه هم
لاري جدا ڪري،
ڪاش زما پڻ زړه ڪي
وروسته له خدايه
بل هيڻ ڇوڪ هم نه وائي!

د مينڀ هيڻ يو
ٽپ هم نه
روغيزي،
يا يي ڇاي پاتي
ڪيزي او يا يي يادا!

اوبنڪي ڇهه ڏي؟

۱۱% اوبه

۹۹% احساس

پهه باران ڪي گرهيدل

مي ڇڪهه خوبن ڏي،

چپ ڇوڪر زما اوبنڪي نه گوري!!

خدايه! ڇي دا شرط
دې ڪڀننود ڇي
مينان دې يو بل ته نه رسيڙي،
نو بيا دې وڻي زړونه پيدا ڪڍل؟
يعني زمونڊ د مئينو گناه
دومره ڇڙه ده، ڇي بي دوزخه سوزو!

دا ژوند هم څه عجيبه دي!

په ڇا مې ڇي

لاس ڪڀننود،

نو تر پښو

لاندې يې ڪړم...

تا رڻبتيا ويلي وڃي

زمونڊ اڙيڪه د ڇنڀر

په ڇير ده!

ما تاته لاس درڪر

او تا نورو ته!

خدايه! ومي بڻبه

ڪوم زڙه دڙي چڙي

امانت راڪڙي وڙ

وه مي نه شو ساتلي!

ڇا ڇڻي يوازي پرڀڻوڏي، نو ورتي ووايه!

ما نه، تا وٻايلله

ڇڪه ما هغه ڇوڪ

له لاسه وركڙ ڇڻي

له ماسره ڀڻي مينه نه درلوده

او تا هغه ڇوڪ له لاسه وركڙ ڇڻي

تاسره ڀڻي ڊڙه مينه درلوده!!!

ڙوند راته يو ٻڻه

درس دا راڪڙ،

ڇڻي هيڻ ڇوڪ

هم د هغه

د خبرو ڀه ڇڙ نه وي!

ڇيٺي زخمنه بايد درمان شي،
ترڻو وگولي شو، ڙوند ته ادامه وركرو،
مگر ڇيٺي زخمنه بايد
همداسي پربردو،
ترڻو خپله لاره وركه نه ڪرو!

خدايه!
قيامت سبا ته دي
ولي نن سوزو!!!؟؟؟

ڏوند ڀڄ ڌرتي واري نه،

ڌرتي بنا ڀڄي ڀڄ!

نو تل ڀام ڪوه!

مينه ڊرسره لرم: ويل ڀڄ ڊري ٿانيڀ وخت نيسي،

توضيع ڪول ڀڄ ڊري ساعته،

لڪن ٿابتول ڀڄ ٽول عمر!

دومره مينه درسره لرم،
چې کله کله شک راته پيدا شي،
چې په غوړ کې به يې راته د آذان
پرځای ستا نوم اخيستی وي!؟

کله چې مږ شوم!
نو تابوت مې دې هغه خلکو پر اوږو
کېږدئ! چې زه يې پرېښی وم،
ځکه چې پوی شي، زه دومره دروند بار نه وم!

په دې نري ڪي دوه ڇوله ڳانده پڙنم

يو ته چي هڻڻ

دې زما مينه و نه ليدل

او يو زه چي ستا

په خير انسان مې ونه ليد!

۷

د هغه ڇا سره چي مينه لري،

هيڻڪله پرې د زيات

وخت لپاره مه غوسه ڪپړه!

ځكه چي هغه بيا ستا نه بي غبر

ژوند زده ڪوي!

اڀ ربه!
بلد نه یم، ڇڀ ڇه ڌرته ٻوایم؟
بس د زړه خبرو ته
مڀ یو ځل غور شه!

اڀ ربه!
نور د ژوند
نه سترگی یم!
یا یڀ ډاځه،
یا مڀ واخله!

ڪومه ورڻ ڇپي مڙ شوم،
ڪه ڇا پوئڻن ڪه ڇپي
دا تابوت ڀري وڃي دومره دروند دي؟
ورته ووايه!
خوانيمرگ له ڇڏو هيلو
سره ڀري دفن ڪو!

دا انصاف دي؟
ڪله ڪله دنيا دومره ڪوچني شي،
ڇپي د انسانانو د دوباره ليدلو
نه انسان سترى شي، اما ڪله ڪله
د دنيا دومره لويه شي، ڇپي يو ڪس
پسپي ليوني گرڻو او پيدا ڪولي ڀري نه شو!

د ژوند بده کيسه دې
هېڅکله چاته مه کوه!
ځکه که ته يې هېره کړې،
هغه يې دريادوي!

اړتيا نشته له انسانانو
امتحان واخلي!
د وخت په تېریدو سره
خپله امتحان درکوي!

ڄومره آرامه شپه ده!
لڪه ڄوک چپ په دې
نري ڪي نه وي،
يا شايد زه د چا په نري ڪي نه يم؟

راڻه نن قدم ووهو!
ته له يار سره،
زه له ياد سره،

وايي هنداره احساس نه لري!

نن ڀي نم نيولي ۾

پرڀ ومي ليڪل چي

«مينه درسره لرم»

آرامه اوبه شوه!

له اور مي وپوڻبتل مينه ڇه ده؟ ويپ ويل

له ما چره سوزونڪي ده!

له گل مي وپوڻبتل مينه ڇه ده؟ ويپ ويل

له ما چره ٻنڪلي ده!

اڀ ڪاش دا د تنهائي ورڃي
هم د هغو ورڃو په څپر ورځي وای
چې له تاسره مې تېرې کړي دي!

فکر مې کاوه،
ته هم درد يې!
لــکــن
ته هم درد وې!

بې چاره گل خرڅوونکی
یواځېنی شخص دی، چې کله هم کور ته د گلانو سره
د ننه شي، نو
ټول خواشینی کيږي!

مینتوب درد نه لري!
بلکې د هغه چا سره
مینه لرل درد لري،
چې ستا د مینې په
قدر نه پوهیږي!

مڙڪي له دڙي چي د چا زره مات ڪري

نو لومري فڪر وڪره!

چي آيا دڙي زره ڪي

خو به زه نه ٿيم؟

هيڻڪله له چا سره زره مه تره!

ڇڪه دا نري دومره ڪوچني ده، چي دوه زرونه له

يو بل سره نه ڇايري

او ڪه له چا سره دڙي زره وتره،

نو هيڻڪله يي مه خوشي ڪوه! ڇڪه چي

دا نري دومره لويه ده، چي بيا به يي

هيڻڪله پيدا نه ڪري!

بي حده مه مين ڪپڙه
بي حده باور مه ڪوه
بي حده مينه مه ڪوه
خڪه چي همدا»بي حده« به
دي يوه ورخ بي حده وسوزوي

اڀ ڪاش!
ته پوهيدلى ڪله چي ويم يوازې يم
يعنې تا نلرم

ته مڀ نه يادڀري
بلڪي هغه ڏوڪ مڀ ياديري
چڀ فڪر مڀ ڪاوه ته يڀ!

ڙمنه دڀ راسره ڪري وه
چڀ هيڻڪله به دڀ يواڙي پري نڀدم
اوس چڀرتي يڀ؟؟؟

موده وشوه
ڙوند تيريڀري
خو بنه نه تيريڀري

ڪاش زړونه دومره پاڪ وي
چي «مينه درسره لرم» ويلو ته
د قسم خوړلو اړتيا نه وي

اڀ!
په دې ڪي زما تېروتنه نه وه
ته په خپلو پښو زما خوا ته راغلي!

شپه ستري
لکن زه له شپي
ډېر ستري

ڇٺي خلك بايد هٻر
ڪرو پءِ يو سادو دليل
«هغه زما له راتلونڪي سره ڪومه اڙيڪه نه لري»

شرمندو يم
چي اوس هم ستا نه
بغير ساه اخلم

ڇنگه مٻي چي له هيلو تڀر شوڀي
نو اي ربه! له
گناهونو مٻي هم تڀر شه

لومري ڄل ندي چي ڙام

لومري ڄل دي

چي ڙا مي نه آراموي

په دي نري ڪي

چاته د لاسونو

انتظار مه ڪوي چي

اوبنڪي به مو پاڪي ڪري

نو خپلي اوبنڪي مو په خپله پاڪي ڪري

ٽول تيريدونڪي دي

دا ورځې دې
زه يوه لويه غلطي گڼم
چې په ژوند کې
مې کړي ده

زما نه وروسته مهمه نده
چې چا دې په زړه کې
ځای پیدا کړ
د لیوانو پاتې شوني
فقط سپیان وړي

پوي شه نور!
دا شپي نه دي چي اوردې دي
بلڪي دا ته يي چي يوازي يي

هميشه د هغه چا سره
د زړه درد شريك ڪړه
چي دوه شيان ولري

۱: زړه

۲: درد

په ڙوند ڪي دا څلور شيان
هيڻڪله مه ماتوه
باور، وعده، اړيڪه او زړه
ڇڪه ددي ماتيدل غر نه لري
مگر درد ڇپر لري

هغه شيبه راباندې څومره
سخته تپره شوه
چي ورتي ومي ويل:
که رانه لرې شوې مږ ڪپرم
ويي خندل او راته ويي ويل:
ستا ڙوند ته هيڻ اړتيا نه لرم

اڀ!
بڀ له تا ڙوندي یم
مگر بڀ له تا ڙوند
نشم ڪولای

لاسونه مڀ ڪلڪ ونيسه!
دلته ڇڀرو زما او ستا
په جدایی شرط تڙلی

ڪله ڪله مڀ
هغه وخت پسي
ڇڀر زړه خفه شي
چي ته مڀ
هيڻ نه پڙندي

ڪله چي مر شوم
نو ليدلو ته مڀ مه راءِ!
حڪم ڪله چي ژوندي وم
ما درته هغه وخت اڙتيا درلوده

وايي ڪله چپ باران اوري
نو د خاورو بوي پورته ڪيري
اما دلته خو د خاطر
بوي پورته ڪيري؟

گل خرڻونکي په عاجزي وويل
بناغليه گلان واخله!
ما ورته وويل: چا لپاره يې واخلم؟
گل خرڻونکي وويل: خپلې مينې لپاره يې واخله!
ما ورته وويل: که زما مينه يې خپلې مينې ته ورکړي بيا؟
گل خرڻونکي وويل: ووبښه بناغليه زه خپل گلان
درباندې نه خرڻوم!

«مينه درسره لرم!»

دا يواځينی

خبره ده

چې بېرته يې

نه اخلم

اې کاش!

پوهيدای

د هرچا زړه زړه نه وي

زه مڀ ڀه خپل زړه وياڙم

مات شو

لوبه ورسره وشوه

دوڪه ورسره وشوه

اما اوس هم ڪار ڪوي

ودڀ ليدل!

انسانان ڄومره زر يو

له بل ڄڻه

ستري ڪيري

اڀ!
دلته ڀرتو
ستا له لڙي والي راسره
نور ڇوڪ نشته

درد لري
هغه ڇاتو د ويلو
لپاره خبري نه لري
چي پرون دڀ ٽولي
خبري د هغه لپاره ڪولي

افسوس

د هغه ڪارونو لپاره نه

چپ غلط مپ ڪري

بلڪي د هغه ٻنيو

ڪارونو لپاره چپ

چپ د غلطو خلکو

لپاره مپ ڪري

خيني وخت يپ

بايد ونه وايپ

خيني وخت يپ بايد واورپ

خيني خبرپ

ڪله چپ مپ له خدايه مرگ و غوڻبت!

راته ويڀ ويل
ڪه تاته مرگ درگرم
نو هغه ته ڇه ورگرم
چي له مايڀ ته غوڻيتي يڀ

د ژوند تر ٽولو لوى بد
ڪله چي يڀ و غوارو
ورته ورسيزو نشو ڪولاى
اما ڪله چي ورته ورسيزو
نو بيا راته هيڻ ارزنبت نه لري

وخت بدل نشو
بلکې هغه انسانان
يې بدل کړل
چې هيڅکله مې فکر نه کاوه
چې هغوی به بدل شي

کله چې خدای ستاسو
د ساتنې لپاره کوم څوک
له تاسو نه ليرې کوي
نو هيڅکله يې په پاتې کيدو
ټينگار مه کوه

اڀ!

د نيمپ شپي چي وينن شم

تا ولٽوم لکن ڄان

د بل چا په غٻڙ ڪي پيدا ڪرم

خدايه!

دوزخ ته اڙتيا نشته

مونڙ انسانان يو بل

تردي ڇڙ

سوزو!!!

اڀ!

يو وخت به مڀ

نشتون حس ڪڙي

او د قبر خاوره

به مڀ په سوک ووهي

او و به وايي پاڅېره

زه بېرته راغلم!

ځينې ڪسان مه ځوروي

د ځينو ڪسانو ځورول څو ثانيې وخت نيسي

لكن جبران كول يې ڪلونه

اڀ زړه!
آرامه اوسه
هغه سٽا نه بغير آرامه ده!

درد يعني!
وخت وشو ڇي
هغه نشته):

اڀ خدايه!

تاته غڙ ڪوم ڇڪه ڇڀ په دڀ
دنيا ڪڀ يو غڙ بل غڙ ته نه رسيڙي
او تا ويلى ڇڀ زه اوريدونكى يم

لاسونه مڀ خپلو هيلو ته نه رسيڙي
هغه ڇڀڙي لڙي دي
لڪن د صبر شنه ونه مڀ واڀي
هيله شته
دوعا شته
الله شته

اوسپ يا نه اوسپ
دا شپي تيريزي
لڪن دا شپي چيرته
او هغه شپي چيرته

اڀ!
په زړه مې لاس مه ږده
چې لاس
به دې وسوزيزي

په ڊي نري ڪي له هيچا سره

زړه مه تره

حتي خپل سيوري ڊي

هم په تياره ڪي

يوازي پرېږدي

غم مو خپله پيداڪوي

نو د خوشاليو

په لٽه ڪي اوسه

ارينه ده چي په ژوند ڪي

خيني خلك ورك ڪړو

تر څو خپل ځان پيدا ڪړو

که ګله دې احساس ګړه چې

پاتې کيدل دې

سخت دي

بهترين کار تلل دي

ڪه ڇا در ڄڻه پوڻننه وڪڙه ڇڀ

ڙوند يعني ڄڻه ؟

خاورڀ په موٽي ڪڀ راواخله

او پف يڀ ڪڙه

له زڙه سره مڀ پام ڪوه

ڇڀ مات نشي در ڄڻه

زما د زڙه په خاطر نه

بلڪڀ ستا په خاطر ڇڀ

په هغه زڙه ڪڀ ته يڀ

راڻي!

پوهڙم ڇي حتماً راڻي

خو هغه وخت ڇي ڪله

مي په سپينه ٽوٽه ڪي

د قبر غبري

ته وسپاري

خو هغه وخت به بيا

هر ڇه بي معني وي

موده وشوه لاسونه مي

د چايو په پيال ڪرم ڪوم

دا د تنهائي اوج ندي؟؟؟!

له ٻوڙا مڀ وڀونبتل

مينه يعني ڇه

ويڀ ويل:هغه ڇڀ

زه يڀ ٻوڙا ڪرم

ڪرڪه لرم له هغو ورڇو

ڇڀ نه پوهڀڙم

درد مڀ ڇه دي

خپلې سترگې مې
په ړانده خرڅوم ترڅو
بيا دې هيڅكله دا دروغجنه خبره ونه گورم

د زړه خبره دې نن ووايه
چې د زړه خبره شي
كه سبا دې وويله
نو بيا د زړه درد كيږي

دا ورڻي تيريري

لڪن زه له دې

ورڻو نه ٽپرڙم

زه چي يوازي یم په دې نه یم خفه

بلکې په دې خفه یم چي

ته څنگه داسې شخص وختي

اڀ!

ڪله چي هم له چا ڇهه

د مينې ڪلمه واورم

نو بي اختياره څريڪه

مي په زړه ڪي تيره شي

اڀ!

تا به زه هغه

وخت هپره ڪرم

ڪله چي خپل

ڄان هپره ڪرم

ڇڪه زما ڄان ته يپ

آرامه سنڌري
او ستا په جدائي
اوبنڪي تويول دا بيا
چره مزه لري

ڪه غوارِي زما د ژوند په اڻه
خبره شپي سترگي
دې پټي ڪڙه
کومه تياره چې گوري
همدا زما ژوند دي

مينه چېر خوړ نوم دی
خو ستا مينه دومره ترخه وه
چې د ژوند ټول
خواره يې رانه واخيستل

مينه د نړۍ جوړونکي ده
خو برعکس تا زما
نړۍ ورانه کړه

زه تاسره د مينې
لرلو لپاره تر هر حد تېر شوم
خُڪه ڪومه مينه ڇي حد ولري
هغه مينه مينه نه وي

وايي ڪه ڇڀري يوه مسڪا لري نو
خپلي مينې
ته يي وڙڪري
تا مسڪا هم يوره
او ته هم لاري

ڪه له ڪوم چا سره مينه
لرې نو همداسې يې
پرېږده ڪه راغی نو پوی شه
چې مينه درسره لري
او ڪه راغی نو پوی شه
چې هيڅ ستا لپاره نه و

له مينې پرته بښنه نشته
او له بښنې پرته مينه
نو راشه وږه دې بښم
اوس هم درسره مينه لرم

وايي يوازيتوب دوزخ دی
نو اې!
ما له دې دوزخ څخه وژغوره

له هرچا سره مې
کولای شوی
مینه وکړم
خو که مینه مې له
تا پیل کړي نه وی

ڄومره بنهه!
په دې غمجن ماحول ڪي
چي په ما تيريزي
بيا هم ته خاندې

ځينې وخت ته
ځينې وخت ستا ياد
دا خو به ما ووژني

خيني وخت يو ڪس
صرف يو ڪس
باعث ددي ڳرڻي
چي ته يي په ڄمڪه باندې ژوند
ڪولو ته پريڻي يي
نه اڪسيجن

باراني
لمريزه
وڙڻ
ڇه توپير ڪوي ڪي ڪي
چي ته اوسې هوا هميشه بنايسته ده

شايد زما ساه وي
چپ په دې نړۍ کې تر اوسه
پاتې يم اما
پرته له شڪه چپ
ته يوازینی دليل يې
چپ زه ساه اخلم

هرڅه مې
امتحان ڪړل
ژړا، سگرت، د خوب گولۍ
مستې سندرې، اړوه پوه، نوي ملگري...
لکن زړه مې نشو پوی
هغه تا غواړې تا!!!

اڀ!
ڄين ڀ وخت له ڄانه
لاسونه تاو ڪرم
او ۱۹۹۱
ليونيه ته خو يوازې نه ڀي
زه درسره ڀم

ڪه ڄنگل هم
وي نو مڙ به شي
لڪن زما زره
سوزي او سوزي

اوس مڀ له تنهائي
سره مينه پيدا شوي
حڪم هغه ستا غوندې
بڀ وفا نه ده
ڊپر خيانت مڀ هم ورسره وگر
لكن بيا هم نه رانه ڃي

خلڪ وائي: يو ساعت يعني شپي ته د قيقې
يوه دقيقه يعني شپي ته سانڀي
لكن هيچا هم ونه ويل ڇي
پرته له تا شپي ته ثانيي يعني
شپي ته ڪاله

خدائيه!

هرڻوڪ له تا غوارِي چي
يو ڇه وركري لکن زه غوارِم
له ما يي واخلي هغه غم
چي هغي
راڪــــري!

اڀ!

د شپي چي ڪله ويده ڪيري
نو يوه لحظه يوازي
يوه لحظه زما په اڙه فڪر ڪوه
ڏمنه ده چي بپرته به راځي

زړه مڀ!

هغه خبرو ږسې خفه دی

چې له یو بل سره مو کولې

لکن ستړي کیدو به نه

اې!

دا بې دلیله اوبښکې

مې چې پرمخ بهیږي

دا د زړه تنگی

اوبښکې ندي

د بې کسی اوبښکې دي

اڀ!
له تايڀ ڇه پٽه
اوس مڀ هم
بڀ دليله زره درپسي
خفه دي

شپڀ مڀ له خپل ڄان
سره تڀڀ ڪڙي
هر ڄوک چڀ لاڙ بيا ٻڙته رانغي

اڀ!

نن مڀ زړه ډېر تنگ دى

غواړم والوزم

داسې ځاى ته

چې بيا هيڅڪله بېرته

رانشم

اڀ!

که تللو دې مږ نه ګرم

نو ستا خاطرې مې

هم نه وژني

بې غمه اوسه

ڪله مڀ چڀ له لاسه
ورڪڙي نو اوبنڪي مڀ
نه ڪڙي تويي
ڇڪه ما خپلي ٽولي
اوبنڪي ستا د لاس ته راوڙلو لپاره
تويي ڪڙي وي

اڀ ڪاش
د زړه پرڇاي مڀ
غاره تنگه شوي وي
چڀ ساه مڀ نه اخيستي
خلاص

هر ڪله چي د چا له لاسه

ناراحتہ شوې

نو يوه لحظه يې

په نه شتون

فکر وکړه

اې ربه!

زه مې تنگ دی

تا ويلي وو چي د انتخاب حق

لري نو بيا ولې مې

انتخاب په څنگ کې نشته؟؟؟

دروازه لڙي او بنده شوه
لڪه چي باد بيا ٽوڪي راسره ڪوي
ستا د راتللو
تمثيل ڪوي!

په نڙي ڪي ترٽولو وڃه ڪلمه «ا»
په نڙي ڪي ترٽولو خوڙه ڪلمه «LOVE»
په نڙي ڪي ترٽولو خوڙ ڪس «YOU»
نو «I LOVE YOU»

باران چي اوري
ته مي ڇره ياد پري
بغير له چتري
په باران کي قدم وهم
زه تا يادوم
او آسمان ڙاري

هغه دومره
په خپله تنهائي
کي ڇوب ۾ چي
د سگرت پرڻاي يي
خپل ڄاڻ و غور ڄاڻو

اڀ!

سپين مڀ شول

د سر هغه وينستان

چي ويل به ڊي:

په ٽوله دنيا يي هم نه وركوم

اڀ!

اوس مڀ په هغه لاره

بهرته راتلو ته

زړه نه ڪيري

په ڪومه لاره چي

ته راسره يو ځاي تللي وڃي!

ڪوم ڪس
چي نن له تاسره خاندي
هغه ڪس سببا پر تا
خاندي مطمئن اوسه

د زړه په دروازه مي وليکل
ننوتل منع دي
مينه راغله او دننه شوه
او ويي ويل
«زه د چا اجازي ته اړتيا نه لرم»

اڀ!

ستا شتون ڪي مڀ
له ڙوند سره لوبڀ ڪولڀ
اوس چي نه يڀ
ڙوند له ماسره
لوبڀ ڪوي

ويڀ پوڻنٽل ڙوند يعني ڇه؟
لنڊو ڪي مڀ ورته وويل
چي د غمونو
تڪليفونو
سترياوو او دردونو
دوهم نوم ڙوند دي!

اڀ!

اوس هم ستاسو

له ڪوڻي ٽپريڙم

خو لوڀري نه

ڇڪه ڇي ڇمڪي ته گورم

اڀ!

دومره رات گرانه وڃي

ڇي بغير له تا

مي يوه لحظه احساس

ڪڙه فڪر مي وڪڙ

ڇي ڪلونه ڪيري يوازي يم

اڀ!

خبري دي دومره خوري دي

چي زره مي غواري

ستا خبري بنڪل ڪم

زه او ته!

ڪله چي

د يو بل په

څنگ ڪي اوسو

نو دا د نيا تر ٽولو

بنڪلي ترڪيب دي

د مينې په ڪوڅه ورغلم
يو بوډا سړي راباندې راغی
ويې ويل مه ځه لاره بنده ده
ما يې خبرې ته غوږ ونه نيو لږم
لاره په رښتيا بنده وه بېرته چې راتلم نو بوډا شوی وم

خيانت مې ندی کړی
گیله مه ګوه!
کله چې تا پرېښودم
نو هغه رانه غېږ تاو کړه
ترڅو ونه لوېږم

له مين يپ وپوڻبتل
مينه غم دي كه خوشالي؟
په ديوال يپ سر ڪپڻبود
ويپ ويل: انتظار

مينه يعني
ڪوم وخت چپ
انسان د ڄان نه
ڇپر د هغه په اڙه فڪر ڪوي

اوس دې ڇڻ
ڪومڻ بنگلي سترگڻ
پرانيستي
د همدې سترگو
په ياد بيگا ڪوم ڇا
خپلې سترگڻ پٽي ڪري وڃي

د يو ڇا يادول زړه غواڙي
نه دليل
نو ٻي دليله دڻ
د زړه نه يادوم

اڀ!

له ڄانه ڇپر لڙي

لاڙم

ترڇو تاته ورسڀڙم

اوس نه ته زما شوڀي

او نه زه د ڄان

اڀ!

غڀڙه دڀ نه گرمي ده نه ساره

ستا غڀڙه!

د ڪال څلور فصله دي

ڪله چي تللي
نو ڪاش زما سترگي
دې هم له ځانه سره
وړي وي
ترڅو زما سترگي
ستا د ديدن تږي نه وي

د ژوند ټول داستان مې
يوازې په دې جمله کې
راغونډ دی
«هغه شته لکن زما سره نه»

كوم وخت چې دې
د ژوند لارې جدا كړې
خدای شته
ما له ځان سره
چېر څه وويل

اې!
غږ درته نه كوم
چې بېرته راشه
كه مهم وم
نو خپله به راشې

تر ٽولو

بڻڪلي نري تا

جوڙه ڪري

دلته په زره ڪي مي

چي ته پڪي اوسبي

نن مي يو مين

وليد چي

خپل سيوري سره يي

خبري ڪولي

نو هغه بيچاره به

خومره درد تيروي ڪله چي آسمان وريخ وي

موٽروان ودرېد له موٽره يې

سر راويست ويې ويل:

يوازي يې ۹۹۹

موسک شوم ورته ومې ويل:

له ډېره وخته

اې ربه ومې بښه!

د هغه دردونو لپاره

چې ستا په لاره کې

مې تېر نه کړل....!!!

کاش خدای ویلي وی

ستړی دې کړم نور

واخله دا یې هم ستا

اې!

ته پوهېږې

چې ستا په

نشتون کې دا ورځې

رباندې څومره اوږدې شوي

اڀ ربه!
ته مڀ مل اوسه
ڪه چڀرته سستا نڀ
ڪڀ رانه ڇه ماتيزي
بس چڀ زڙه نه وي

دڙته ليڪم يڀ چڀ
«يادڀڙي مڀ»
مه وايله چڀ تڪراري خبره ده
شايد يوه ورڇ زه ونه وسم
چڀ تڪرار يڀ ڪڙم

رسامي

يپ دومره ٻنڪلي نه ۱۰

لڪن د بڀرتہ تلو لاره يپ چڙه ٻنہ

رسم ڪڙي ۱۰

بڀرتہ لاره

اڀ!

د لاسونو گوتپ دڀ په

قرض راڪڙه

ستا د راتلو شيبپ

پرې شمارم

اڀ!
ستا احساس
بيا په خپله
غېره ڪي واخيستم
نه پوهېږم چېرته مې وږي

غڙيپ لار
تصويريپ لار
لکن
خاطرېيپ تل پاتې دي

زړه مڀ لڙ جنت غواري
څو لخطي دې
غږه په قرض راځولای شي؟؟؟

اڀ کاش
څوک چي تله نو
دا خاطرې يې چي هم
له ځان سره ټولولي
او بيا تللي

دا زړه مڀ
ڇڪ دى ڇڀر ڇڪ
دومره ڇڪ دى ڇڀ
يو څه يڀ د سترگو
هم ٽويڙي

ڙوند څه دى ؟؟؟
ڪه ڙوند خندا دى نو بيا ولڀ ڙارو؟
ڪه ڙوند ڙا دى نو بيا ولڀ خاندو؟
ڪه ڙوند مرگ دى نو بيا ولڀ ڙوند ڪوو؟
ڪه ڙوند ڙوند دى نو بيا ولڀ مڙه ڪيڙو؟
ڪه ڙوند مينه ده نو ولڀ ورتنه نه رسيڙو؟
ڪه ڙوند مينه نده نو بيا ولڀ مينڀڙو؟

هيڅكله يې د بېرته راتگ دوعا

مه كوه!

شايد كوم وخت راشي

خو هغه به نه وي چې تللی ؤ

اې!

كه كومه ورځ راغله

چې زه نه وم نو وصيت درته كوم!

بڼه اوسه

له هغه بڼو

چې ما ورسره مينه كوله

خِينِي وَخت مِي
دومره ياديڙي
چي زړه مِي غواڙي ويِي گورم
ڪه د بل په څنگ ڪي هم وي

اڀ!
ژوند درې لحظې دي
ستا ليدل
ستا خندل
ستا غږ ڪي نيول

اڀ!

ددې تـلـلـو او راتـلـلـو

نـه مـي نـور زړه تنگ شو

يـه مـه راځـه

او يا چـي راغـلـي نو بـيا مـه ځـه

اڀ!

که کومه ورځ لاړې او بېرته راونگرځېدې

نو د انتظار ژمنه نشم درسره کولای

لکن یوه غوښتنه درنه لرم!

کله چې هم راغلې نو

یوه گيډۍ گلان مې قبر ته ضرور راوړه

خُينِ ڀڳ ڀڳ ڀڳ

ڳڻ ڳڻ ڳڻ نه لري

ڀڳڻ ڀڳڻ ڀڳڻ

ڀڳڻ ڀڳڻ ڀڳڻ

اڳ!

ڙه ڇڻ نه اوسم نو

ڙه ڇڻ نه اوسم نو

لڪن ته ڇڻ نه اوسم نو

ڙه ڇڻ نه اوسم نو

اڀ!

ڪه غوارڀ ٻڙتہ راشڀ

نو همغه ڄاى ڪڀ

دڙتہ ڀہ تمہ يم

ڪوم ڄاى ڪڀ دڀ چڀ

يواڄڀ ڀرينى وم او تللي وڀ

مينہ دڀ

تل لہ هغه

چاسره وويشہ!

چڀ ڀوهڀڙڀ

هغه يڀ لہ چاسره نہ ويشي

هره ورڻ لہ خان سره
ڏمنہ ڪوم چي
سبا دې هپروم
سهار چي شي
نو خپله ڏمنہ هپره ڪرم!

ستا ٽول يادونه او خاطرې
مي لري و غورخول
لکن زړه مي غلي وويل:
«په ياد مي ده»

اڀ!

ٽول ٻٺار ويده دي

يوازي زه

ستا فڪر

وينن ساتلي یم

هيڻڪله له يوه انسان ڇخه

خپله هيله مه اخله!

شايد يواڻيني هيله وي

چي دي پي لري

زما هيله ته وڀ

اوس چڀرته پي؟؟؟

د هغه ڪس
د راتلو لاري ته
په تمه یم چي
هغه له دې لاري
چېره ستري ده

اې!
که ته د بل هم شوې
نو بیا به هم
زما سره یې
ځکه کلونه کیري
چې زما په زړه کې اوسې

آيينه هم رانه
شکایت کوي
خوشاله څيره غواړي
هغه چې تا وړي!

اې!
هر ځای کې چې يې
نو آسمان ته وگوره!
آراموي مې ځکه
که يوځای نه يو
نو آسمان خو مو يو دی!

د بنو عطرو خالي شيشه

هم بوى وركوي

لکه ستا خالي ڄاى!

د تل به خبر يې تاته ليکم

ته چپ!

له چا سره مينه لري

هغه لپاره يې ووايه

نور بيا...

اخڏليڪونه:

www.4yok.com

www.beytoote.com

www.bisms.ir

www.parsnaz.com

نوري بيلا بيلي ويب پاڻي

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library